

Vytautas Matulevičius (2009)

TU ŽADĖJAI KAIP KREGŽDĖ SUGRĮŽTI
(Valsas)

Tu žadėjai kaip kregždė sugrįžti
Tą pavasarį pilną žiedų,
Kad per vėją, pavojus ir skausmą
Neštum gėrį ant savo delnų...

Tu žadėjai čia amžiams palikti,
Amžiams būti šalia,
Bet žiedai jau nukrito-
Lekia vasara žalia...

Tu žadėjai šviesti kaip saulė
Stebuklinga meilės šviesa,
Krenta lapai auksiniai nuo klevo-
Lėtai slenka rudens diena...

Tu žadėjai man didelę laimę,
Laimę savo, kurią suradai...
Jau žiema, snaigės šokį šoka
Ir nuo šalčio šarmoja langai...

Nežadėk. Tu toli. Negreit grįši.
Vėjas neš tavo žodžių gausmą,
Aš laukiu prie kelio paslėpęs širdy
Juodą deimantą-savąjį skausmą...